

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2CoR/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218205144
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1218205144.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcov: 1/ X.. A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. X, XXX XX R., 2/ X.. C. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. U. XXXX/XX, XXX XX N., obaja zastúpení: JUDr. E. Mišíková & JUDr. Ing. R. Cádra, s.r.o., Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 50 469 738, proti žalovanému: CRN4 s. r. o., v likvidácii, Klincová 35, 821 08 Bratislava, IČO: 51 322 170, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., Martina Granca 3618/44, 841 02 Bratislava, IČO: 52 262 821, o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 23Cr/28/2018 - 268 zo dňa 08.06.2021 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 23Cr/28/2018 - 268 zo dňa 08.06.2021 potvrdzuje.

Žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. rozhodol, že ad hoc rozhodca rozhodcovského súdu Ing. Miloš Valach, Suľany 243 Hruboňovo, Slovenská republika, nemá právomoc na rozhodcovské konanie vedené pod spisovou značkou RD/98/2018 a výrokom II. priznal žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Súd prvej inštancie aplikoval na vec ustanovenia § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3 a ods. 6, § 21 ods. 1, 2 a ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalobcovia sa žalobou doručenou dňa 14.06.2018 domáhali rozhodnutia o nedostatku právomoci ad hoc rozhodcu rozhodcovského súdu Ing. Miloša Valacha rozhodnúť vo veci rozhodcovského konania sp. zn. RD/98/2018. Žalobu odôvodnili tým, že žalovaný sa na základe žaloby podanej na rozhodcovský súd, ktorého právomoc odvodil od rozhodcovskej doložky v čl. XV. všeobecných obchodných podmienok KOVOBEL, a. s., domáha proti žalobcom zaplata sumy 1.452,53 Eur. Žalobcovia v žalobnej odpovedi zo dňa 24.05.2018 namietli nedostatok právomoci rozhodcovského súdu z dôvodu neexistencie rozhodcovskej zmluvy. V danom prípade nemohlo dôjsť k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy ako takej, nakoľko medzi stranami sporu takýto samostatný dokument nikdy nevznikol a zo strany žalovaného nedošlo v rozhodcovskom konaní k predloženiu takej listiny, ktorá by preukazovala uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy jeho právneho predchodcu so žalobcami. Žalovaný, ako aj rozhodca, odôvodňujú platnosť rozhodcovskej doložky od toho, že žaloba o náhradu škody smeruje voči bývalým štatutárom spoločnosti ETOP - TRADING, a.s., v konkurze, ktorá

nie je schopná plniť záväzky, pôvodná rozhodcovská zmluva vznikla v obsahu čl. XV. Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti KOVOBEL, a.s. a táto sa priamo vzťahuje aj na štatutára spoločnosti dlžníka. Rozhodcovský súd vydal rozhodcovské uznesenie, ktorým námietke žalobcov o nedostatku právomoci nevyhovel. Súd prvej inštancie konštatoval, že Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti KOVOBEL, a.s., od ktorých žalovaný odvodzuje právomoc rozhodcovského súdu, nie sú opatrené podpisom strán sporu a s argumentáciou žalovaného, že žalobcovia boli so Všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámení sa nestotožnil. Súd prvej inštancie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/245/2010, z ktorého vyplýva, že „rozhodcovská doložka obsiahnutá vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré nie sú podpísané oboma zmluvnými stranami, je neplatná pre nedostatok písomnej formy. Podľa úvah Najvyššieho súdu uvedených v rozhodnutí, nestačí, ak je rozhodcovská doložka obsiahnutá len v prílohe zmluvy a to ani vtedy, ak je táto príloha so zmluvou technicky spojená a ani vtedy, ak na túto prílohu zmluvy pred podpismi strán odkazuje“. Uvedené by malo platiť tak pre rozhodcovské doložky k spotrebiteľským zmluvám, ako aj pre rozhodcovské doložky k bežným obchodným zmluvám medzi podnikateľmi. Nakoľko žalobcovia namietli nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pri prvom úkone, ktorý im patrilo, rozhodcovský súd rozhodol o námietke nedostatku právomoci rozhodcovským uznesením, ktoré bolo žalobcom doručené dňa 08.06.2018 a námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu boli podané na súd dňa 14.06.2018 t. j. v zákonnej lehote, súd prvej inštancie žalobe vyhovel. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcom, keďže boli v konaní úspešní, nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žalovaný v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie podľa žalovaného pri rozhodovaní neaplikoval závery vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR IV. ÚS 282/2020-74 zo dňa 10.11.2020, kde ústavný súd posudzoval exekučné konanie na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/98/2018 zo dňa 03.07.2018 a nenašiel v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/98/2018 žiadnu procesnú alebo právnu vadu, a to ani voči právomoci rozhodcu/ rozhodcovského súdu Ing. Miloša Valacha. Ďalej žalovaný namietla, že napadnutý rozsudok vykazuje neodstrániteľnú vadu, ktorú nie je možné odstrániť inak ako jeho zrušením, nakoľko súd o námietke právomoci rozhodcovského súdu podľa § 21 ods. 4 Zákona č. 244/2002 Z. z. nerozhoduje „rozsudkom“, ale „uznesením“, v tejto súvislosti poukázal na bod 27. uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoSr/1/2017-274 zo dňa 22.03.2019. Ďalej žalovaný namietla, že rozhodcovské konanie sp. zn. RD/98/2018 bolo nespotebiteľské štandardné rozhodcovské konanie o náhradu škody podľa § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka, kedy si veriteľ nedokáže vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti dlžníka, ktoré zákon č. 244/2002 Z. z. umožňuje, čo bolo potvrdené aj množstvom rozhodnutí Ústavného súdu SR, Krajského súdu v Bratislave, Okresného súdu Bratislava V a tiež inými súdmi. Jediný dôvod, ktorý súd prvej inštancie uvádza ako dôvod, prečo nemal rozhodca/rozhodcovský súd Ing. Miloš Valach právomoc v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/98/2018, bol iba dôvod v zmysle § 4 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z., podľa ktorého rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná a súd prvej inštancie vychádzal z právneho názoru vysloveného v uznesení Najvyššieho súdu SR spis. zn. 2 Cdo/245/2010. Podľa žalovaného ide o ojedinelé súdne rozhodnutie, ktoré bolo v rozpore s dovtedy ustáleným opačným názorom NS SR, napr. Uznesenia sp. zn. 3 M Cdo 14/2011; v súčasnosti toto rozhodnutie nie je procesne aplikovateľné (bolo zrušené § 54b ods. 1 ZRK); okrem iného sa týkalo spotrebiteľského rozhodcovského konania. Na to, aby sa všeobecné obchodné podmienky resp. v nich obsiahnutá rozhodcovská doložka mohli považovať za písomnú rozhodcovskú zmluvu, nie je potrebné, aby tieto boli stranami zmluvy podpísané. Zákon č. 244/2002 Z. z. umožňuje uzavrieť rozhodcovskú doložku aj prostredníctvom nepodpísaného dokumentu - § 4 ods. 3 písm. b) - elektronicky; § 4 ods. 4 - odkazom/inkorporáciou na odkaz; § 4 ods. 7 - prejavom vôle/nepodaním námietky; § 3 ods. 2 - ako inú zmenu v osobe dlžníka, alebo veriteľa. Tvrdiť, že iba podpísaná rozhodcovská doložka zakladá vznik platnej rozhodcovskej zmluvy je archaické a v rozpore s kogentným textom zákona č. 244/2002 Z. z. Názor opretý o Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 245/2010 je podľa žalovaného neaplikovateľný pre posudzovanie nespotebiteľskej arbitráže po 01.01.2015. Žalovaný predpokladá, že súd prvej inštancie sa domnieval, že rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/98/2018 mal procesne postupovať podľa zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014, nakoľko rozhodcovská doložka zakladajúca jeho právomoc bola uzavretá v roku 2013. Toto je podľa žalovaného nesprávna interpretácia prechodného ustanovenia § 54b ods. 1 novely zákona č. 244/2002 Z. z. účinnej od 01.01.2015. Žalovaný má za to, že aj na rozhodcovské doložky z pred roku 2015 sa použijú ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. účinné po 01.01.2015. V prípade rozhodcovského

konania sp. zn. RD/98/2018 to znamená to, že rozhodcovská doložka uzavretá v čl. XV. Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti KOVOBEL, a.s. nemusela byť podpísaná a pevne spojená zo základnou zmluvou a platila aj na štatutárov spoločnosti dlžníka, t. j. žalobcov, ako iná zmena v osobe dlžníka vo vzťahu, na ktorý platila rozhodcovská zmluva. Rozhodcovský súd správne na vec aplikoval ustanovenie zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2015. Zákon č. 244/2002 Z. z. v znení novely účinnej od 01.01.2015 oddelil spotrebiteľskú arbitráž do samostatného zákona č. 335/2014 Z. z., čím všetky staršie judikáty, ktoré sa týkali spotrebiteľskej arbitráže stratili svoju právnu autoritu na akékoľvek aplikačné použitie v obchodnej arbitráži vedenej podľa zákona č. 244/2002 Z. z. po 01.01.2015. Rozhodcovské konanie sp. zn. RD/98/2018 začalo dňa 03.05.2018 a skončilo dňa 03.07.2018. V odvolaní ďalej žalovaný poukázal na to, že základom právomoci rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/98/2018 bola uzavretá rozhodcovská doložka v čl. XV. Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti KOVOBEL, a.s. v nasledovnom znení: „Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad, alebo zrušenie, vznik iného právneho stavu, vrátane situácie uplatnenia náhrady škody voči štatutárovi spoločnosti podľa Obchodného zákonníka budú predložené (rozhodované rozhodcovským súdom) ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom podľa dohody zmluvných strán o spôsobe ustanovenia rozhodcu (zákona č. 244/2002 Z. z. § 6 ods. 1 a 3, § 8 ods. 1). Výber rozhodcu je ponechaný na žalobcovi, alebo vybranej právnickej osobe. Rozhodcovské konanie bude prebiehať podľa Rozhodcovských pravidiel - ad hoc rozhodcov (vrátane stanovenia rozhodcovských poplatkov a postupu v rozhodcovskom konaní), ktoré sú dostupné na stránke www.royaldevelopment.sk <<http://www.royaldevelopment.sk>>. Strany sa podrobia rozhodnutiu príslušného rozhodcu. Jeho rozhodnutie bude pre strany záväzné a nemenné. Doručovacia adresa na podanie žaloby je: Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, Slovenská republika.“ Žalovaný žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietá, alebo napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie a zároveň priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia voči žalobcom v plnom rozsahu.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia, podľa žalobcov je argumentácia žalovaného v podanom odvolaní účelová. Zásadným argumentom žalovaného je opakované poukazovanie na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 10.11.2020, č. k. IV. ÚS 282/2020 - 74, ktorým sa snaží navodiť dojem, že napadnutý rozsudok je v zásadnom rozpore so stanoviskom zaujatým ústavným súdom, v uvedenom náleze sa nenachádza jediná zmienka, že by ústavný súd vykonal aj prieskum rozhodcovského konania a že nemal voči nemu žiadne výhrady, predmetom prieskumu pred ústavným súdom bolo výlučne exekučné konanie vedené na podklade rozhodcovského rozsudku (nie samotné rozhodcovské konanie a rozhodcovský rozsudok). K námietke žalovaného týkajúcej sa neodstrániteľnej vady formy vydaného rozhodnutia (teda vydaného vo forme rozsudku, pričom má rozhodnúť vo forme uznesenia) žalobcovia poukázali na rozhodovacu prax Krajského súdu v Bratislave, ktorý v rámci odvolacieho konania rešpektuje formu rozsudku (napríklad na rozsudky Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 1CoR/5/2019 zo dňa 13.06.2019, sp. zn. 3CoR/4/2019 zo dňa 06.11.2019, sp. zn. 3CoR/3/2019 zo dňa 29.01.2020 alebo sp. zn. 4CoR/6/2019 zo dňa 22.10.2019). K námietke nesprávnej interpretácie § 54b ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. novely účinnej od 01.01.2015 žalovaným, ktorý má za to, že aj na rozhodcovské doložky z pred roku 2015 sa použijú ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. účinné od 01.01.2015, žalobcovia uviedli, že je potrebné rozlíšiť hmotnoprávne a procesnoprávne ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní. Kým po procesnej stránke bolo po účinnosti predmetnej novely skutočne potrebné postupovať podľa procesných ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, v prípade hmotnoprávných ustanovení (teda aj ustanovení o rozhodcovskej doložke, resp. zmluve) by takáto aplikácia predstavovala neprípustný retroaktívny zásah. Z tohto dôvodu sa na posúdenie existencie a platnosti rozhodcovskej doložky musí aplikovať zákon o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014. Čo sa týka údajného uzatvorenia rozhodcovskej doložky, žalobcovia v celom rozsahu považujú napadnutý rozsudok za vecne správny a zákonný. Žalovaný až v konaní pred prvoinštančným súdom začal tvrdiť, že všeobecné obchodné podmienky, ktoré mali mať rozhodcovskú doložku obsiahnutú, boli zverejnené na webovom sídle, že žalovaní mali mať o nich vedomosť od predsedu predstavenstva pôvodného veriteľa, či tiež, že „žiadnemu zákazníkovi nebude vydaný tovar, pokiaľ spolu s podpísaným dodacím listom neprevezme pri odbere aj všeobecné obchodné podmienky alebo sa s nimi neoboznami.“ Žiadne z uvedených tvrdení žalovaný nikdy nepreukázal, žalobcovia od počiatku rozhodcovského konania popierajú, že by mali akúkoľvek vedomosť o existencii rozhodcovskej doložky aj všeobecných obchodných podmienok pôvodného veriteľa. Z faktúry ani dodacieho listu, ktoré boli vystavené pôvodným veriteľom, o ktoré sa opiera žalovaný, nevyplýva, že by ich prílohou boli všeobecné obchodné podmienky ani neobsahujú absolútne žiaden odkaz na ne. Úprava všeobecných

obchodných podmienok v Obchodnom zákonníku (§ 273) pritom pre ich záväznosť predpokladá, že sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo sú k návrhu priložené. Táto podmienka zo strany pôvodného veriteľa splnená nebola. Žalobcovia navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

4. Ďalšie vyjadrenia doručené neboli.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 CSP prejednal vec podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave v zákonom stanovenej lehote. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného, vyjadrením žalobcov, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 1.7.2002 do 31.12.2014 rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

9. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 1.7.2002 do 31.12.2014, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

10. Podľa § 21 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 1.7.2017, účastník rozhodcovského konania, ktorý chce uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Toto časové obmedzenie neplatí pre námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, alebo, že vo veci má byť rozhodované podľa osobitného zákona; túto námietku možno uplatniť až do skončenia ústneho pojednávania, pri písomnom konaní až do vydania rozhodcovského rozsudku. Námietku, že sporná otázka prekračuje právomoc rozhodcovského súdu, musí účastník rozhodcovského konania uplatniť najneskôr vtedy, keď sa počas rozhodcovského konania o tejto otázke dozvie.

11. Podľa § 21 ods. 4 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 1.1.2017, ak rozhodcovský súd rozhodne, že má právomoc rozhodovať, rozhodne o námietke podľa odseku 2 rozhodcovským uznesením alebo, ak sa účastníci nedohodli inak v rozhodcovskom rozsudku. Ak rozhodcovský súd rozhodne rozhodcovským uznesením, že má právomoc rozhodovať, účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku podal, môže do 30 dní po doručení predbežného rozhodnutia podať návrh na súd, aby o námietke rozhodol. Proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok.

12. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo boli k návrhu priložené.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v potrebnom rozsahu pre

rozhodnutie v merite, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite a logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie aplikoval správne právne normy z hľadiska časovej účinnosti zákona o rozhodcovskom konaní, a to tak hmotnoprávne, ako aj normy procesnej povahy.

14. K odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa procesného pochybenia súdu prvej inštancie z hľadiska formy rozhodnutia, odvolací súd uvádza, že sa síce stotožnil s touto námietkou odvolateľa a je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o právomoci rozhodcovského súdu, resp. rozhodcu konať vo veci, je rozhodnutím procesným a preto malo o ňom byť rozhodnuté formou uznesenia (§ 234 ods. 1 CSP), ak však súd prvej inštancie rozhodol o nároku vo forme rozsudku, ide o procesné pochybenie, ktoré nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Preto súd na túto odvoláciu námietku neprihliadal. Vážnym procesným pochybením by mohlo byť, ak by súd vo veci samej rozhodol uznesením namiesto rozsudku (§ 212 ods. 1 CSP). Ak súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom tak odvolací súd musel o odvolaní (v prípade potvrdenia jeho správnosti rozsudku) rozhodnúť tiež rozsudkom v súlade s § 387 CSP.

15. Odvolací súd vo vzťahu k uzavretiu rozhodcovskej doložky vychádzal zo znenia zákona č. 244/2002 Z. z. účinného v čase uzavretia ústnej kúpnej zmluvy za hutnícky materiál, t. j. znenie účinné od 1.7.2002 do 31.12.2014, čo vyplýva z faktúry zo dňa 20.05.2013 splatnej 19.07.2013. Odvolací súd dodáva, že na posúdenie platnosti rozhodcovskej doložky dojednanej pred 01.01.2015 je potrebné použiť hmotnoprávne ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. účinné v čase ich vzniku, teda do 01.01.2015, ako vec správne právne posúdil a aplikoval súd prvej inštancie. Žalovaný odvodzoval právomoc rozhodcovského súdu z čl. XV Všeobecných obchodných podmienok KOVOBEL, a. s., kde mala byť dohodnutá rozhodcovská doložka. Žalobcovia ako členovia predstavenstva spoločnosti ETOP-TRADING, a. s. namietali, že nikdy ani oni, ani spoločnosť ETOP-TRADING, a. s. žiadnu písomnú rozhodcovskú zmluvu nepodpisovali, neuzatvárali a táto v danom prípade nemohla vzniknúť ani konkludentne a žalovaný nepredložil žiadnu platnú, písomne a riadne uzavretú rozhodcovskú zmluvu alebo doložku, ktorá by spĺňala podmienky platného právneho úkonu podľa Občianskeho zákonníka.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že úprava rozhodcovskej zmluvy v § 4 zákona č. 244/2002 Z. z. je striktná a bez možnosti extenzívneho výkladu, formálna podmienka písomnej rozhodcovskej zmluvy v posudzovanom prípade dodržaná nebola. Žalovaný v konaní nepreukázal uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi spoločnosťou ETOP-TRADING, a.s. a spoločnosťou KOVOBEL, a.s. ako právneho predchodcu žalovaného, resp. že rozhodcovská zmluva bola obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymienených listoch, alebo dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Žalovaný nepreukázal podpísanie Všeobecných obchodných podmienok KOVOBEL, a.s. zmluvnými stranami, čím by založili rozhodcovskú doložku. Z obsahu spisu nebolo hodnoverne preukázané že Všeobecné obchodné podmienky mali byť medzi stranami akýmkoľvek spôsobom komunikované, nie to ešte podpísané. Odvolací súd rovnako, ako aj súd prvej inštancie, odkazuje na rozhodnutie NS SR spis. zn. 2Cdo 245/2010, kde Najvyšší súd judikoval neplatnosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré neboli stranami podpísané. Platná inkorporácia Všeobecných obchodných podmienok je podmienená tým, že sú k návrhu zmluvy priložené alebo stranám známe, v konaní nebolo preukázané, že Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti KOVOBEL, a.s. boli k návrhu zmluvy priložené alebo stranám známe a že vôľa strán smerovala k ich inkorporácii a teda že sa mali stať súčasťou zmluvy. Keďže v konaní nebolo preukázané uzavretie rozhodcovskej doložky, súd prvej inštancie správne rozhodol o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu vznesenej žalobcami v konaní. V konaní nebolo preukázané uzavretie rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, ktorá by zakladala právomoc ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha konať vo veci. S poukazom na uvedené odvolací súd dodáva, že žalovaný k predmetným skutočnostiam v odvolaní neuviedol žiadne relevantné argumenty, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť správnosť záveru prijatého súdom prvej inštancie. Čo sa týka odkazu žalobcu na Nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 282/2020-74 zo dňa 10.11.2020, odvolací súd uvádza, že tento nie je aplikovateľný na posudzovanú vec, ústavný súd v rozhodnutí nezaoberal otázkou právomoci rozhodcovského súdu ani platnosťou rozhodcovskej doložky, predmetom prieskumu bola otázka oprávnenia exekučného súdu skúmať právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu neplatnosti,

resp. neexistencie rozhodcovskej doložky (resp. zmluvy) v inom ako spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a ústavný súd dospel k záveru, že na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní iné inštitúty (námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 zákona o rozhodcovskom konaní, resp. podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní), pričom žalobcovia v posudzovanej veci práve takéto inštitúty využili.

17. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. CSP. V odvolacom konaní boli plne úspešní žalobcovia, preto im priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu. S poukazom na § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP, § 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).